

De Computer-freak van WB-5

Marino Carasso, Directeur

Désirée de Lang

Marino Carasso heeft eigenlijk nooit het plan gehad om op het lab te blijven: 'Dat is zo gebeurd, hoewel ik het eigenlijk heel goed vind dat mensen ook eens ervaring opdoen buiten het lab. Toen ik in 1970 bij Philips begon, kwam ik in de groep die werkte aan opneembuizen voor TV. Ik werkte toen aan van alles, zoals aan Si-technologie voor het vervaardigen van FETs, maar helaas was ik niet zo handig en dan kwam ik thuis met zwavelzuur op m'n schoenen. Toen ik een tijdje aan een Si-geheugenbuis werkte, had ik gevoel dat ik de enige op de wereld was die dit deed; op zich wel leuk, maar helaas was niemand erin geïnteresseerd en moest ik stoppen. Jammer, je kon er zulke mooie stilstaande opnamen mee maken'.

'Er is veel gebeurd op het lab tussen het moment waarop ik begon te werken en nu. In mijn hoofdgroep worden systemen ontworpen. De architectuur van zo'n systeem is heel belangrijk. In die architectuur speelt communicatie een grote rol: welk knooppunt moet op welke plaats. De rol van de mens hierin is heel belangrijk, want die moet het geheel, vaak indirect, kunnen besturen. Kijk...: (op het bord verschijnt een twee-dimensionale afbeelding van het Atomium in Brussel, waarin de onderste bol een afwijkende kleur heeft), iedere bol is een communicatie-knooppunt. Je ziet dat de mens - dat is die rode hier - slechts met enkele bollen een directe relatie heeft; de meeste moet hij indirect besturen. Dat betekent dat we moeten anticiperen op de grote verbanden. We moeten alert zijn op de signalen dichtbij de marketing en de maatschappij. Heel boeiend allemaal'.

'Het allerleukste om te doen is echter het groepsbezoek. Vooral de enorme inzet van de

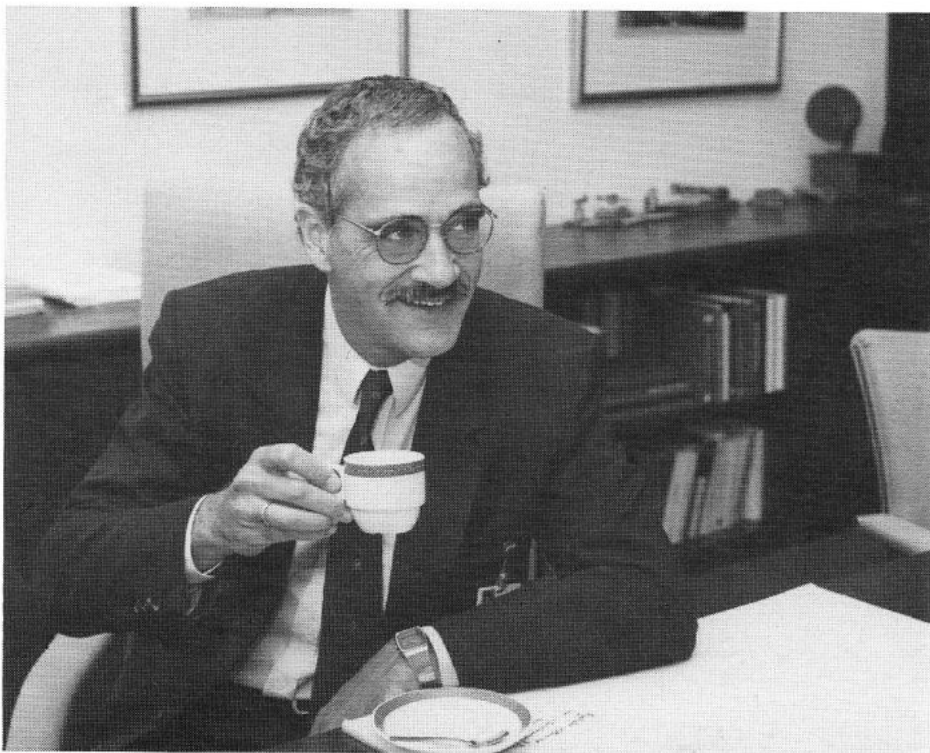

Foto: W.van de Oetelaar

mensen, het enthousiasme waarmee ze werken is geweldig. We leven nu in een woelige tijd. Dan is de motivatie van de mensen dubbel belangrijk, maar ook heel kwetsbaar. Het is zo makkelijk in een tijd als deze dingen kapot te maken, maar de kwaliteit, inzet en motivatie moeten blijven. Vaak hoor je als klacht dat er geen beleid is. Beleid echter, is een deterministische benadering van een technicus. Natuurwetten zijn altijd waar, maar het beheersen van beleid is iets heel anders. Wij zijn daarin erg afhankelijk van de PD's die op hun beurt weer afhankelijk zijn van de markt. Ik wil de mensen hier op het lab geen pseudo-zekerheden geven; daarom spreek ik liever van scenario's dan van beleid.

'Tsjja, ik weet dat men mij een computer-freak noemt. Daar wil ik twee dingen over

opmerken. Allereerst ken ik zo'n ding van binnen en van buiten; dat vind ik belangrijk en dat is een hobby van me. Verder zegt de naam computer-freak meer over diegene die dat zegt dan over mij: Ik ben normaal!'

Marino Carasso werd in 1943 in Amsterdam geboren. Na zijn eindexamen HBS-b studeerde hij aan de Gemeentelijke Universiteit van Amsterdam experimentele natuurkunde. Sinds 1970 is hij in dienst van het Nat.Lab. In 1980 werd hij groepsleider van de groep Optics. In 1982 werd hij benoemd tot adjunct-directeur van de sector Optics & Tubes, vervolgens in 1985 tot adjunct-directeur van de sector Consumer Electronics en ten slotte in 1989 tot directeur van de hoofdgroep Electronics.